

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ نومبر ۲۰۱۸

"قیوم کوچی" دلال محبت بین طالب و مسکو

۴

دوشنبه- ۲۱ عقرب ۱۳۹۷- کابل:

به ادامه گذشته:

۳- در کنفرانس مسکو چه گذشت:

نمی خواهم در اینجا وقت شما هموطنان گرامی را به جزئیات قضیه بگیرم، از همین رو بسیار مختصر به این نکته می پردازم که کدام ها از آن کنفرانس چه دستاوردی داشتند و بازنده اصلی کنفرانس که ها بودند.

الف- نخستین برنده شرکت در کنفرانس مسکو، طالب بود. زیرا:

*- طالب در عمل نشان داد که نمایندگانش به مراتب نسبت به نمایندگان دولت دست نشانده آماده تر و مسلط تر بر موضعی که می خواستند آن را بیان و از آن دفاع نمایند، می باشد. این موفقیت از طرز برخورد های آنها با سایر هیأت ها گرفته، تا شرکت شان در کنفرانس مطبوعاتی و نظم و ترتیب پاسخدهی به سوالات خبر نگاران همه گویای آن بود که آنها در مقایسه با دولت دست نشانده، به مسایل خود جدی برخورد می نمایند.

*- طالب با شرکت در این کنفرانس، عملاً به اثبات رسانید که دیگر آن نیروی منزوی و فراری که از این غارکوه به آن غارکوه خود را پنهان نماید، نیست؛ بلکه نیروی است با توانمندی نظامی و قابل محاسبه در امور افغانستان که حرفهائی برای گفتن دارد حرفهائی که می باید شنیده شود و رنه هیچ دورنمایی برای ختم جنگ در افغانستان وجود ندارد.

*- طالب با طرح خواسته‌هایش که خروج بدون قیدو شرط اشغالگران از افغانستان و رنه آنها را به زور بیرون خواهند راند و امتناع از مذاکره با دولت دست نشانده به علت دست نشانده بودن آن و اظهار آمادگی صحبت با احزاب و سازمانهای موجود در افغانستان، با تقاضا از مجامع بین المللی تا طالب را به مثابه یک طرف قضیه افغانستان به رسمیت شناخته ضمن بیرون کشیدن نام افرادش از لیست سیاه مورد تعقیب، به آنها اجازه افتتاح دفاتر رسمی داده شود، حملات همه جانبه ای را به استقامت های مختلف انجام داد. مطمئناً این حملات چند جانبه برخاسته از ناتوانی و پراگندگی آنها نبوده بلکه دلالت بر ارتقای توانمندی های سیاسی و نظامی شان در مقایسه با دولت دست نشانده می نماید. با در نظر داشت نکات فوق می توان نوشت: برنده اول این کنفرانس طالب بود.

ب- روسیه دومین برنده جلسه مسکو:

همان طوری که انتظار می رفت، روسیه دومین برنده این جلسه به شمار می رفت. زیرا:

*- به امریکا و ناتو رسماً و علناً اعلام داشت که من بعد نمی توانم در قضایای افغانستان روسیه را که تمام پیمان شانکهای را با خود دارد، نادیده بگیرم.

* - شعاری را که در این اواخر گاهگاهی به صورت تلویحی و دور انداخته مطرح می نمود که باید به اشغال افغانستان خاتمه داده شود، به صورت علنی در محضر ده ها و صد ها رسانه روسی و جهانی از دهان طالب اعلام داشت که می باید "امریکا از افغانستان بیرون شود و ورنه به زور آنها را بیرون خواهیم نمود". بر همین مبنا امروز نماینده خاص پوتین در امور افغانستان عین شعار را از طریق رسانه های افغانستان نیز اعلام داشت.

* - کنفرانس مسکو به روسیه و پیمان شانکهای این امکان را مساعد ساخت تا ضمن ارزیابی شان از ۱۷ سال حضور غرب در افغانستان و ناکام اعلام داشتن آن، از آنها بخواهند که گورشان را گم کنند. ادامه این امر یقیناً شعار "یانکی برگرد به خانه ات" را سر زبانها خواهد انداخت.

ب - پاکستان برنده دیگر کنفرانس مسکو:

سومین برنده که روی الزامات بین المللی می خواهد شادمانی و بردش را با خاموشی جشن بگیرد، استخبارات نظامی پاکستان است. در واقع این آنها بودند که از یک گروه فراری و مورد نفرت همگان، یک طرف قابل مذاکره ساخته اند. شاید بتوان ایران و چین را نیز در جمع برنده های کنفرانس اعلام داشت، اما مطمئناً جایگاه آنها با سه تیم اول قابل مقایسه نیست.

و اما به حساب این که بازندگان این کنفرانس که ها اند هرچند، رسانه ها با تمام قواء می کوشند به خورد همه بدهند که بازندگان اصلی دولت دست نشانده و حامیان آنها اند، مگر با شناختی که از روابط قبلی امپریالیسم امریکا با طالب وجود دارد و با علایق و ارتباطاتی که بین بخش های وسیعی از "باندراگ" با طالب وجود دارد و با در نظر داشت غیر قابل پیشبینی بودن اسلام سیاسی در کل و طالب به صورت خاص که هر آن ممکن است جبهه تغییر دهند، مشکل است گفت که دولت دست نشانده و امریکا بازندگان اصلی این کنفرانس اند، چه هر لحظه ممکن است روابط پنهانی بین طالب با دولت دست نشانده و اشغالگران امریکائی اقتضاء نماید که طالب علیه کنفرانس مسکو موضع بگیرد و به اصطلاح برد مسکو به باخت مبدل شود.

با تمام اینها این کنفرانس و کنفرانس های مشابه یک بازنده ثابت دارد که کسی نیست به جر مردم در بند افغانستان. زیرا در چنین جلساتی هیچ کسی از مردم افغانستان نمی پرسد که نظر شما راجع به دولت دست نشانده، دوام اشغال، بدیل طالب و امثال آنها چیست؟ آیا حاضرید باز هم تحت سلطه قرون و سطائی مثنی انسان مزدور و بی خرد که با علم، فرهنگ، هنر، تاریخ و در یک کلمه با انسانیت دشمنی و خصومت دارد، زندگانی نمایند؟ آیا حاضرید در قرن ۲۱ به

مانند انسانهای قرون اولی زندگی نمائید؟ آیا حاضرید نه مکتب داشته باشید و نه دانش و همه روزه طول ریش مردان
تان و ساق پای زنان تان کنترول و تفنیش شود؟
ادامه دارد